

զանուանան ճոխացուցանէին. թէպէտ չիցէ ըստ ար-
ժանաւորութեան, զի ի մարթիւն անվավեր նկրտմունք
մեր երեւեսցին. թերեւս մի՛ մեզ մի՛ մեզ, այլ վասն
անուան մեծութեանդ սիրոյդ սխրագին, զի թէ կա-
միցիս՝ կարողանայցես, որ ըստ տէրունեան բանին՝
թէ Որ անկարն է մարդոյ՝ այն կար է հզօր կամաց
հինաւորց Արարչին. այսինքն ընդ բոլոր Հայաստան-
եայս անուամբք հռչակն այսմ տարածեսցին, եւ
զմեզ յետնեալ որդիքս սուրբ Լուսաւորչին ի ձեռն
սորա բարձրացուցես ի փառս քո եւ ի պատիւ նախ-
նեաց սորա եւ ի խոստումն հաւու քո սրբազանին: Զի թէ
փոքրիկ քաղաք մի է՝ մեզ եւ սորա բաւական
լիցին, ըստ որում առ Փրկիչն էր զիտաւորութիւն
անճառ սիրոյ մերն Աբգարու նամակին, իբրու թէ լաւ
համարելով զբանձար խաղաղութեամբ ըստ իմաստնոյ
առակին, որպէս հայր ընդ որդի կառավարութեամբ,
որ է պատուէրն սիրոյ մեր կենարարին, ի փառս եւ
ի պատիւ հօր մերոյ Լուսաւորչին եւ յանուն տանդ
նորա Սուրբ Էջմիածնին: Եւ զի թէ նշանեցեալ էր
լոյս երեսաց ի սրբոյ հաւրէզ եւ ժառանգորդդ եւ փո-
խանդ Յեռու Մովսիսի մեծին, արդ վառեա՛ զճրագ
ի նոյն լուսոյ, զի փոքր մի ցնձացուք ի լոյս սորա
ճրագին, որ ի վերուստ ի Հօրէն լուսոյ եւ ի պատճա-
ռէն ամենայնի երեւին, զի լուսով երեսաց քոց տե-
սանիցեմք՝ ի լոյս սորա բերկրեցեալ հոգևով շնորհաց
ըստ հոգեհուազին: Արդ որ զգայութեամբք հեռա-
ցեալքս եմք ի տեսնենէ զգեհումն պարարակին՝ աւան-
դեցելոյ զյիշատակ խաչելութեան Փրկչին, որ ի ձէնջ
ի սրբարանդ միշտ կատարին, այլ հոգւոց բաղձանօք
մերձ առ մերձ յաւուր հարսանեաց խրախութեանս
ըստ որում ճառին, առաջի բեմիդ սրբոյ կանգնեալ
ի հանդէս յատենին եւ հայեցեալ ի լոյս մշտավառ
ճրագի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ, որ ի քեւ փայլեալ